Hayom Yom's according to the Calendar

21 KISLEV: Everyone must learn Mishnayos by heart as much as he is able to. We should go in the streets and repeat these Mishanyos. Through this we will merit to greet Moshiach!	**כא כסלו.** מען זאל זיך אויסלערנען משניות בעל פה כל חד לפום שעורי' דילי', און געהן אין גאס און חזר'ן משניות, דערמיט וועט מען זוכה זיין צו מקבל זיין פני המשיח.	1
22 KISLEV: The Frierdiker Rebbe made a Takana (a decree) that every morning after Davening we should say the daily portion of Tehillim as it is split up over the month. Afterwards (when Davening with a Minyan) Kaddish Yasom should be said. This also applies to Shabbos, Yom Tov, Rosh Ha'Shana and Yom Kippur. When there is only 29 days in the month, we recite the 30th portion on that day as well.	**כב כסלו.** מתקנות כ״ק אדמו״ר שליט״א: לאמר בכל בקר אחר התפלה - וגם בשויו״ט, ר״ה ויהכ״פ - תהילים כפי שנחלק לימי החדש, ואחר אמירה בעשרה - ק״י. בחדש של כט יום אומרים ביום כט השיעור דשני הימים.	2
4 TEVES: The Rabbeim would review (in Shnayim Mikra) a Parsha or two of the weekly Sedra on Thursday night. On Friday afternoon they began again from the start and completed the Sedra and haftora. On Shabbos morning before davening they reviewed from Shevi'i to the end again. When there were two Haftoros they said the one of that Sedra on Friday and the other (for Rosh Chodesh), on Shabbos. *** There are special dreams in which Torah subjects are made known to the person who is dreaming. These generally happen through working very hard on learning and Davening during the day. The Zohar says that at night - when that person's Neshama goes up to Shomayim to get new Chayus from Hashem, it is informed of "Chidushim" (novel Torah thoughts) in Revealed Torah (Chumash, Gemara etc.) and the hidden Torah (Chassidus etc.) Each person receives this according to the amount of effort in his Avodas Hashem during the day.	**ד טבת.** נשיאי חב״ד פלעגן מעביר זיין איין פרשה אדער צוויי דאנערשטאג ביינאכט אור ליום ששי. פרייטאג אחר חצות פלעגט מען אנהויבן נאכאמאל פון אנהויב, און מעביר זיין די גאנצע סדרה מיט דער הפטורה. שבת אינדערפריה פאר'ן דאווענען פלעגט מען מעביר זיין נאכאמאל פון שביעי. ווען עס איז אויסגעקומען צוויי הפטורות, האט מען געזאגט הפטורת הסדרה ביום ששי, און די אנדערע הפטורה (פון שר״ח, מ״ח וכו׳) שבת. החלומות הטובים בעניני תורה שמודיעים בחלום, בא ע״פ הרוב ע״י שקידה גדולה בתורה ביום, דכאשר עוסק בתורה בשקידה גדולה, או עוסק בעבודה שבלב ביגיעה עצומה, הנה כאשר בלילה נשמתו עולה למעלה ושואבת לה חיים מחיי דלעילא כמבואר בזהר, הנה אז מודיעים לו חדושי תורה בגליא שבתורה או בפנימיות התורה, איש איש כפי שקידת עבודתו בעבודת היום.	3

7 TEVES: The way to avoid suffering from “Chibut Ha’Kever” (after the Neshama leaves this world) is by spending at least a sixth of the day saying words of Torah such as Tehillim etc. In order that the Neshama should not go through these painful things, we should try as much as possible to repeat, Mishnayos, Tanya and Tehillim by heart.	**ז טבת.** השעור להפטר מחבוט הקבר הוא, שחלק ששי מהמעת-לעת יאמר אותיות התורה, תהלים כו׳. לזכות לזיכוך הנפש להפטר מכף הקלע הוא, ע״י חזרה כל היום, כמה שיש ביכולתו, משניות תניא תהלים בעל פה.	4
8 TEVES: The Tzemach Tzedek told the teachers that learned with his young grandchildren, that they should also teach them the Pirush HaMilos (the simple meaning) of Davening. Once a month, they would go to the Tzemach Tzedek to get tested on this.	**ח טבת.** הצ״צ ציוה את כל המלמדים שלמדו עם נכדיו הקטנים, אשר, מלבד למודים הרגילים, ילמדו עמהם פירוש המלות (פירוש הפשוט) של סדר התפלה. ופעם בחדש היו באים אל הצ״צ להבחן בזה.	5
11 TEVES: A person’s life is dependent on the air around him. Without air he cannot live. Also the kind of life we have, is dependent on the quality of the air. In an atmosphere of Torah and mitzvos there is “healthy” life. In an environment where Hashem’s existence is not recognized, life is full of “diseases”, and one is constantly threatened with the possibility of being infected with contagious sicknesses. The first step in healing is to purify the atmosphere. Purification of the air is the job of every person familiar with Torah and is effected through the letters of Torah. When reciting words of Torah while in the store or walking in the street or riding the subway, one cleans the air. Everyone who learns Torah must have some Torah memorized - Chumash, Tehillim, Mishnayos, Tanya, etc., so that at all times and in all places he will be able to think and say the holy letters of Torah.	**יא טבת.** דעם מענשענס לעבען איז תלוי אין דעם אויר וואו ער געפינט זיך. אהן אויר קען מען ניט לעבען, און אין וואס פאר א אויר מען לעבט, אזא לעבען איז דאס. ווען מען לעבט אין א תורה ומצות אויר, איז דער לעבען א געזונטער. ווען מען לעבט אין כפירה-אויר, איז דאס א קראנקער לעבען, און מען איז כסדר אין געפאהר קראנק צו ווערען מיט אנשטעקענדע מחלות. די ערשטע אלגעמיינע רפואה איז צו מאכען ריין די לופט. די ארבעט פון טהרת האויר ליגט אויף די יודעי ספר און יודעי תורה. טהרת האויר איז דורך אותיות התורה. ווען מ׳שטעהט אין סטאר, אדער ווען מען געהט אין גאס, אדער ווען מ׳פאהרט אין סאבוויי און מען זאגט אותיות שבתורה, מאכט מען מיט דעם ריין דעם אויר. יעדער איינער פון די יודעי ספר און יודעי תורה מוז האבען עפעס אויסגעלערנט בעל פה: חומש, תהלים, משניות, תניא, אזוי, אז צו יעדער צייט און אין יעדען ארט, זאל ער קענען טראכטען און זאגען די הייליגע אותיות שבתורה.	6

13 TEVES: Wherever a lantern is placed, all those who are looking for light, gather around it automatically - for light attracts and draws people to it.	**יג טבת.** כשמעמידים פנס - מתקבצים החפצים באור, כי אור ממשיך - ליכטיגייט ציהט צו.	7
14 TEVES: The Shpola Zeideh - a Talmid of the Maggid of Mezritch - was very fiery and warm (in Torah and Mitzvos), far more than any of his friends - the Maggid's other Talmidim. When he visited the Alter Rebbe in Liadi in 5569 or 5570 (1809 or 1810) he related that when he was a child of three he saw the Baal Shem Tov. "He placed his holy hand on my heart and ever since I have felt warm." A motion of a tzadik, certainly seeing him and hearing his voice, must have an effect that will never be forgotten.	**יד טבת.** הסבא משפאלע - דער שפאלער זיידע - היה איש נלהב מאד, ביתר שאת ויתר עז על שאר חבריו תלמידי המגיד. בביקורו בליאדי אצל רבינו הזקן - שנת תקס״ט או תק״ע - סיפר, אשר בהיותו בן שלש שנים ראה את הבעש״ט ״און ער האט מיר ארויפגעלייגט די הייליגע האנט אויפן הארצען און פון יעמאלט אן איז מיר ווארעם.״ תנועת צדיק, ומכל שכן ראיה או שמיעת קול, צריך לפועל שלא ישכח לעד.	8
15 TEVES: The Tzemach Tzedek told the Chossid Reb Hendel in Yechidus: Zohar lifts up the Nefesh, Medrash arouses the heart and Tehillim with tears washes out “the vessel”.	**טז טבת.** דער צ״צ האט געזאגט ר׳ הענדלין אויף יחידות: זוהר אין מרומם דעם נפש, מדרש איז מעורר דאס הארץ, און תהלים מיט טרערען וואשט אויס די כלי.	9
16 TEVES: by Chassidim there is an accepted tradition which is a Takana (decree) of the Alter Rebbe, that every day we should learn a portion of the weekly Parsha with Rashi. All the Chabad Rabbeim would do so.	**יט טבת.** ביי חסידי חב״ד אין מקובל מדור דור, דעם אלטען רבי׳ס א תקנה, אז אלע טאג זאל מען לערנען א פרשה חומש מיט פירש״י פון דער וואך סדרה. אזוי האבען זיך אויך נוהג געווען די רביים נשיאי חב״ד.	10
20 TEVES: The Mitteler Rebbe told someone at Yechidus: When two speak about a subject in Avodas Hashem and they learn together, there are two Yetzer Tov’s against one Yetzer Horah!	**כ טבת.** דער מיטעלער רבי האט געענטפערט איינעם אויף יחידות: אז איינער רעדט מיט דעם אנדערען בעניני עבודה און זיי לערנען צוזאמען, איז דאס צוויי נפש אלקית אויף איין נפש הטבעית.	11

21 TEVES: The Frierdiker Rebbe once met a watercarrier carrying full buckets of water and said: The Baal Shem Tov said that when one comes across water he should say that the Baal Shem Tov says that it is a Siman Bracha (a sign of blessing)."	**כא טבת.** (כבוד קדושת אדמו״ר שליט״א פגע בנושא דליים מלאים מים. ויאמר:) אז מ׳באגעגענט וואסער זאגט דער בעש״ט: אז מ׳באגעגענט וואסער זאל מען זאגען, אז דער בעל שם טוב זאגט דאס איז א סמן ברכה.	**12**
22 TEVES: My father (the Rebbe Rashab) proclaimed at a farbrengen: Wearing Tefillin every day is a Mitzva commanded by the Torah to every person no matter his level in Torah, whether he can learn or he is very simple. So too, every person must to spend a half hour every day thinking about the Torah education of children, and to do everything in his power - and beyond his power - to inspire children to follow the path along which they are being guided.	**כב טבת.** הכרזת אאמו״ר באחת ההתועדות: אט אזוי ווי הנחת תפילין בכל יום איז א מצוה דאורייתא אויף יעדען אידען, אהן א חילוק צי א גדול שבתורה, צי א איש פשוט, אזוי איז א חוב גמור אויף יעדען אידען צו טראכטען יעדען טאג א האלבע שעה וועגן דעם חנוך פון קינדער, און טאן אלץ, וואס עס איז בכוחו צו טאן און יתר מכפי כחו, זעהן פועל זיין ביי די קינדער, אז זיי זאלען געהן אין דעם דרך וואס מען איז זיי מדריך.	**13**
24 TEVES: On this day the Alter Rebbe passed away in the village Piena on Moitzai Shabbos of Parshat Sh'moa 5573 (1812). He is buried in the city of Haditch. *** The Rebbe Maharash asked the Tzemach Tzedek: What did Grandfather (the Alter Rebbe) want to accomplish with the "ways of Chassidus" and what did want to accomplish with Chassidus? The Tzemach Tzedek answered: The "ways of Chassidus" are that all Chassidim are to be like one family, with love, as Torah teaches. Chassidus is Chayus. Chassidus brings life and light into everything, it reveals everything, even the not good things. This way, we know exactly how we are, in order to correct ourselves.	**כד טבת.** הסתלקות אדמו״ר הזקן בכפר פיענא במוצאי שבת קדש פרשת שמות תקע״ג. ומ״כ בעיר האדיץ. אאזמו״ר שאל את הצ״צ: וואס האט דער זיידע געוואלט מיט דרכי החסידות, און וואס האט ער געוואלט מיט חסידות. ויענהו הצ״צ: דרכי החסידות איז, אז אלע חסידים זאלען זיין ווי איין משפחה ע״פ התורה באהבה. חסידות איז חיות. אריינטראגען א חיות און באלייכטען אלץ, אויך דעם לא טוב, מען זאל וויסען פון אייגענעם רע ווי ער איז, אויף מתקן זיין עס.	**14**

29 TEVES: We are "Day Workers." Day means light. Our work is to make it shine - to light up the world with the light of the Torah. Besides taking care of our own Avodas Hashem and being what <u>we</u> are expected to be, we must know that our purpose to raise Talmidim who are devoted with heart and mind to the purpose of existence. They must know that it is not enough to study Torah and perform Mitzvos, we must also work on Davening properly.	**כט טבת.** אנן פועלי דיממא אנן. יום הוא אור, עבודתנו היא עבודת האור, מאכען ליכטיג די וועלט באור תורה. ומלבד כי צריכים לעמוד במעמד ומצב טוב בעז״ה בעצמו - אליין דארף מען זיין ווי עס דארף צו זיין - הנה כל העבודה היא לזכות להעמיד תלמידים גרונטיקע מענטשען, אשר יהיו מסורים בלבם ודעתם אל הכוונה הפנימית. שאינו מספיק למוד תורה הנגלית וחבוב הקודש בשמירת המצות, כי אם צריכים גם עבודה שבלב.	**15**
1 SHEVAT: The daily recital of Tehillim after davening applies equally to Chabad shuls and to those who follow the Ashkenazic or Polish Nusach. Especially since it is so important to say Tehillim with a minyan, it literally affects every Yid, and we can receive Brachos in for children, life and Parnasa and also spiritually. We must have Ahavas Yisrael, and tell everyone about it. We must try as much as possible that it become an established practice in every shul of every Nusach.	**א שבט.** אמירת תהלים האמור (בכל יום אחר התפלה) אין בזה שום הפרש בין בתי כנסיות של אנ״ש שי׳ או מתפללי נוסח אשכנז או נוסח פולין, ד׳ עליהם יחיו. ומצד אהבת ישראל ... ובפרט לגודל הענין של אמירת תהלים בצבור וכוונתה הפנימית, הנוגע לכלל ישראל ממש בגשמיות, בבני חיי ומזונא, וברוחניות ... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות אשר יוקבע בכל בהכ״נ מאיזה נוסח שיהיה.	**16**
5 SHEVAT: One must recite words of Torah all the time, saying Tehillim or reviewing Mishnayos whenever and wherever possible, in order to strengthen the existence of the world, to be saved from “Chibut Hakever” and “Kaf Hakela” (punishments in Shomayim) and to merit all the highest revelations.	**ה שבט.** א מענטש דארף מרבה זיין אין זאגען אותיות (זאגען תהלים, חזר'ן משניות) ווען און וואו ער קען, בכדי צו שטארקען דעם קיום העולם, בכדי מציל צו זיין זיך פון חיבוט הקבר און כף הקלע, און זוכה זיין צו אלע העכסטע גילוים.	**17**
7 SHEVAT: When the Alter Rebbe was nine he studied geometry and astronomy. At ten he composed a calendar for fifteen years. When he was twelve years old, he gave a Shiur on the Rambam's laws of Kidush Hachodesh (Very difficult Halachos). The Talmidei Chachomim who were there in the Beis Medrash were overwhelmed by how much he knew.	**ז שבט.** בהיות אדמו״ר הזקן בן תשע שנה למד חכמת ההנדסה והתכונה. בן עשר - סדר לוח על חמש עשרה שנה. בהיותו בן שנים עשר נזדמן שלמד ברבים הלכות קדוש החדש להרמב״ם, ולא מצאו הגאונים, שהיו באותו מעמד, ידיהם ורגליהם בבית המדרש.	**18**

8 SHEVAT: Moshiach is about to come, we must make every effort to strengthen Yiddishkeit. Mitzvot must be observed B'hidur, with ("beauty,") more than what we have to. Minghagim must be kept carefully, we can’t give up anything. It is the duty of every Rabbi to inform his community that the current troubles facing the Yidden are the "birth-pangs of Moshiach." Hashem wants us to return to the Torah and not delay the coming of Moshiach.	**ח שבט.** בפרט בזמן הזה אשר בחסדי השי״ת אנו עומדים על סף הגאולה, עלינו להתאמץ בכל מיני אימוץ, לחזק כל עניני הדת בהידור מצוה, ולשמור את כל המנהגים מבלי לוותר אף כל שהוא, ומצוה וחובה על כל רב בישראל, להודיע לקהל עדתו כי הצרות והיסורים חבלי משיח המה, והי״א דורש מאתנו תשובה לתומ״צ, שלא נעכב ביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.	**19**
10 SHEVAT: The Frierdiker Rebbe said: When my grandmother, Rebbetzin Rivka, was eighteen (in 5611, 1851) she got sick and the doctor ordered her to eat immediately upon awakening. She, however, didn’t want to eat before davening; so she davened very early and then ate breakfast. When her father-in-law, the Tzemach Tzedek, heard of this he said to her: "A Jew must be healthy and strong. The Torah says about Mitzvos, 'Live in them,' meaning bring Chayus into the Mitzvos. To be able to fill mitzvos with vitality, one must be strong and joyful." Then he concluded: "You should make sure to eat. Better to eat for the sake of davening rather than to daven for the sake of eating;" he then Bentched her with long life. [She was born in 5593 (1833) and passed away on Yud Shvat, 5674 (1914)]. My father told this teaching of the Tzemach Tzedek to someone at Yechidus, adding: "And this must be done with joy."	**י שבט.** אמי זקנתי (הרבנית מרת רבקה נ״ע) בהיותה כבת שמונה עשרה שנה - בשנת תרי״א - חלתה, וציוה הרופא אשר תאכל תיכף בקומה משנתה, אמנם היא לא חפצה לטעום קודם התפלה, והיתה מתפללת בהשכמה ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית. כשנודע הדבר לחותנה אדמו״ר הצ״צ, אמר לה: א איד דארף זיין געזונד און א בעל כח. אויף מצות שטייט וחי בהם, איז דער טייטש וחי בהם, מען דארף אריינברייינגען א חיות אין מצות. בכדי אז מען זאל קענען אריינברייינגען א חיות אין מצות, מוז מען זיין א בעל כח און זיין בשמחה. וסיים: דו דארפסט ניט זיין קיין ניכטערע. בעסער עסען צוליב דאווענען ווי דאווענען צוליב עסען. ובירכה באריכות ימים, - (נולדה בשנת תקצ״ג ונפטרה י׳ שבט תרע״ד)- . מאמר זה אמר אאמו״ר לאחד על יחידות, והוסיף: און מען דארף עס טאן בשמחה.	**20**
11 SHEVAT: Every day we begin with saying Modeh Ani, in which we acknowledge Hashem. This is said before we even wash our hands - while the hands are "impure." This is because all the Tumah in the world can’t effect a Yid’s "Modeh Ani”. He might be missing one thing or another, but his Modeh Ani always remains complete.	**יא שבט.** דער סדר פון טאג הויבט זיך אן מיט מודה אני, און דאס זאגט מען פאר נעגעל וואסער אפילו בידים טמאות, ווארום כל הטומאות שבעולם זיינען ניט מטמא דעם מודה אני פון א אידען. ער קען זיין א חסר בזה או בזה, אבער דער מודה אני בלייבט גאנץ.	**21**

14 SHEVAT: The Rebbe'im through the generations, Davened to Hashem and aroused mercy toward their Chassidim, those bound to them. This was not all; they also had the custom of thinking about their Chassidim in their mind, pondering their love and attachment to the Rebbe, and returning that affection and attachment. Thinking about someone has the effect of arousing that person's innermost powers. We see that when one looks intently at another, the other person will turn around, because the penetrating gaze awakens the Neshama. Thinking about the other person has the same effect.	**יד שבט.** בא כ״ק אבותינו הקדושים, איז, לבד דער ענין פון התעוררות רחמים אויף די מקושרים, געווען א עבודה פון דערמאנען בינו לבין עצמו די מקושרים, און אריינטראכטן בענין אהבתם והתקשרותם כמים הפנים, וואס דאס איז מעורר די כחות פנימים פון דעם וואס מ'טראכט וועגען עם, ווי מיר זעהען במוחש, אז מ'קוקט שטארק אויף איינעם מוז ער אקוק טאן, ווייל די הבטחה פנימית איז מעורר דעם עצם הנפש, און אזוי איז אויך אין די כח פון די מחשבה.	22
15 SHEVAT: When the second part of Torah Or (The Alter Rebbe’s Maamorim) was about to be printed, Chassidim knew that the Tzemach Tzedek had written explanations on the Maamarim. They begged him to print these with the Maamarim, but he refused. He then dreamt that his grandfather, the Alter Rebbe, visited him and asked him to print them, but he told this to no one. Only after three of his sons had the same dream and told him did he agree to have his explanations printed with the second part of Torah Or, which they called "Likkutei Torah.	**טו שבט.** כשנגשו להדפיס חלק שני של ה״תורה אור״ - כבר נודע להחסידים, אשר ישנם הגהות וביאורים מהצ״צ על המאמרים. ויפצירו בהצ״צ אשר ידפיסם עם המאמרים, וימאן הצ״צ. ויחלום חלום אשר זקנו אדמוה״ז בא לבקרו ומבקשו להדפיסם, מכל מקום העלים הדבר, עד אשר גם שלשה מבניו חלמו החלום הזה ויספרו לאביהם, ואז הסכים להדפיס גם הגהותיו וביאוריו לחלק שני, ויקראו לו בשם ״לקוטי תורה.״	23
22 SHEVAT: There are two kinds of laws: 1) Laws that created life 2) Laws created <u>by</u> life. Laws made by people are created according to the life they live, so they are different from land to land. The laws in the Torah are from Hashem that created life. Hashem’s Torah is the Torah of truth, the same in all places, at all times. Torah is eternal.	**כב שבט.** עס זיינען דא צווייערליי חוקים: א) א געזעץ וועלכער שאפט לעבען ב) א געזעץ וועלכער ווערט באשאפען פון לעבען. מענשליכע געזעצען זיינען געשאפען פון לעבען, דערפאר זיינען זיי אין יעדער לאנד פארשידען, לויט די תנאים פון לאנד. תורת ה׳, איז דער ג-טליכער געזעץ וועלכער שאפט א לעבען. תורת ה׳ איז תורת אמת, די תורה איז אין אלע ערטער און אין אלע צייטען גלייך, תורה איז נצחית.	24

24 SHEVAT: It says about the giving of the Torah on Har Sinai: "The people saw and moved." Simply seeing Elokus caused the people to move, movement shows on Chayus, life. *** The Tzemach Tzedek said, if you only knew the power of saying Tehillim and their effect in the highest Heavens, you would say it constantly. Know that Tehillim breaks all barriers, they go up higher and higher and nothing stops them; they bow before Hashem, and they effect and accomplish with kindness and mercy.	**כד שבט.** וירא העם וינועו, אז זיי האבען דערזעהן ג-טליכקייט איז שוין וינועו, עס איז געווארען א תנועת חיים. אלו ידעתם - אמר אדמו״ר הצ״צ - כחם של פסוקי תהלים ופעולתם בשמי רום, הייתם אומרים אותם בכל עת. תדעו שמזמורי תהלים שוברים כל המחיצות, ועולים בעילוי אחר עילוי בלי שום הפרעה, ומשתטחים לפני אדון עולמים ופועלים פעולתם בחסד וברחמים.	**25**
25 SHEVAT: Learn a parsha of Chumash with Rashi every day (Sunday until Sheini, Monday until Shlishi, etc.), say Tehillim every day and the entire Tehillim on Shabbos m'varchim. Be extra careful about all of these. It is very important for you, for your children and your children's children.	**כה שבט.** לערנען בכל יום א פרשה חומש מיט פירש״י (זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי וכו׳), אמירת תהלים בכל יום, גומר זיין דעם תהלים שבת מברכים - דאס דארף מען אפהיטען, דאס איז נוגע איהם, זיינע קינדער און קינדס קינדער.	**26**
26 SHEVAT: Ahava, love, is the breath of life in the Avoda of Chassidus. It is the thread that connects Chassidim to each other, that connects a Rebbe to Chassidim and Chassidim to Rebbe. Ahava works in two ways: 1) you show another person love, and 2) you respond to the other person's love. It goes beyond the limits of time and place.	**כו שבט.** אהבה איז דער רוח החיים אין עבודת החסידות, דער חוט המקשר חסידים איינעם מיט דעם אנדערען, און דער חוט המקשר רבי מיט חסידים און חסידים מיט׳ן רבי׳ן. עס איז הן בדרך אור ישר הן בדרך אור חוזר, האט קיינע מחיצות ניט, און עס איז העכער פון דער הגבלה פון מקום וזמן.	**27**
27 SHEVAT: My father writes in one of his Maamarim: Early chassidim decided to stay away from doing anything that is allowed to do according to Torah, but they felt a strong urge to do. This breaks the desire for Gashmiyus.	**כז שבט.** אאמו״ר כותב באחד ממאמריו : חסידים הקודמים עשו הסכם בנפשם שכל דבר המותר, אך שיש לו איזה רצון וחמדת הלב לזה לא יעשנו, ועל ידי זה שבירת התאוה.	**28**

30 SHEVAT: Many Chassidim considered the day they arrived in Lubavitch to be their "birthday." R. Shmuel Betzalel, arrived in Lubavitch the first time on Thursday evening Parshas Mishpatim 5608 (1848). Every year after that, he stayed awake all that night and made sure to put on his Tefillin at the exact time he had entered the Tzemach Tzedek's room for Yechidus the first time.	**ל שבט.** כמה וכמה חסידים חשבו יום בואם לליובאוויטש ליום הולדת שלהם. מורי הרשב״ץ בא בפעם הראשונה לליובאוויטש אור ליום ששי פרשת משפטים שנת תר״ח, ובכל שנה ושנה היה ער כל אותו הלילה, ומכוון להניח תפילין בה בשעה אשר נכנס להצ״צ בפעם הראשונה.	29
3 ADAR 1: The Alter Rebbe said: The Mitzva of Ahavas Yisrael includes anyone that's born a Yid, even if you have never met him. How much more so does it go for every man or woman of the Jewish community where you actually live, that belong to your own community.	**ג אדר א.** רבינו הזקן אמר: מצות אהבת ישראל הוא ליליד עם ישראל אשר מעולם לא ראה אותו, ומכל שכן לחבר עדת ישראל אשר במקום מגורו, שהוא בן או בת עדתו.	30
5 ADAR 1: There is no doubt that, wherever our feet take us, it is all in order to purify the world with words of Torah and Tefilla. All Yidden are Shluchim of Hashem, Hashgacha Protis has decreed for us. None of us is free from this holy task placed on our shoulders.	**ה אדר א.** בלי שום צל ספק וספק ספיקא, בכל מקום מדרך כף רגלינו, הכל הוא לזכות ולטהר את הארץ באותיות התורה והתפלה, ואנחנו כל ישראל שלוחי דרחמנא אנו, איש איש כאשר גזרה עליו השגחה העליונה, אין חפשי מעבודת הקדש, אשר הועמסה על שכמנו.	31
6 ADAR 1: The Rebbe Rashab said: It is an amazing gift of Hashem to merit a "special talent" for doing kindness to another, and having deep pleasure from it. This can come to the point that one loves the other more person than himself. He may find many explanations as to why he deserves his own troubles, Chas Ve'Shalom, but it is absolutely impossible to find reasons for another's suffering	**ו אדר א.** משיחות אאמו״ר: עס איז א מעלה נפלאה, וואס דער אויבערשטער ב״ה איז מזכה און מען קריגט א חוש מיט א געשמאק א אידען א טובה טאן, ביז אז יענער ווערט בא אים טייערער ווי ער בא זיך, ווארום אויף זיך קען ער געפינען כמה טעמים פאר וואס עס קומט אים זאל, ח״ו, זיין ניט גוט, אבער אויף דעם אנדערען איז דאס ניט שייך כלל.	32

7 ADAR 1: Every Yid must know that he is a Shliach of Hashem, he has the mission - wherever he may be, of bringing into the world Hashem's will and purpose in creating the universe, which is, to light up the world with the light of Torah and Avoda. This is done through performing Mitzvos and working on having good Middos.	**ז אדר א.** כל איש בישראל עליו לדעת, כי הוא שליח אדון כל, למען הביא לפועל - בכל מקום שהוא - רצונו יתי׳ וכוונתו בבריאת העולם, שהם להאיר את העולם באור תורה ועבודה, והוא ע״י קיום מצות מעשיות והשרשת מדות טובות.	33
8 ADAR 1: The Alter Rebbe once called a young Talmid of the Maggid and said to him (as he would always speak) in a Niggun: I have the Mitzva of "teach them to your children." (Teaching my children Torah), You have the Mitzva of supporting your family. Let us make a deal. I will give you what you need to fulfill your Mitzva and you will teach my son (who was later the Mitteler Rebbe). Then the Rebbe explained the way to teach: The first thing is to teach the letters, Alef, Beis and so on. What is an Alef? A dot above, a dot below, and a line between this is an Alef. A child must know that the alef of Torah is a Yud above, a Yud below, and a line of Emuna that connects them. Another version: A Yud above - this is the Neshama; a Yud (a Yid) below - this is the Guf; a line of Yir'as Shamayim is in the middle.	**ח אדר א.** דער אלטער רבי האט אמאל אריינגערופען א יונגערמאן פון דעם מגיד׳ס תלמידים, און האט איהם געזאגט - מיט א ניגון, כדרכו - : ״איד האב א מצוה פון ולמדתם אותם את בניכם, דו האסט א מצוה פון זן ומפרנס בני ביתו, לאמיר זיך בייטען: איד וועל דיר געבען דו זאלסט קענען מקיים זיין דיין מצוה, און דו לערען מיט מיין זון - דאס איז געווען דעם מיטעלער רבי -. און האט איהם מבאר געווען סדר הלימוד: דאס ערשטע לערענט מען אותיות א. ב. ... וואס איז אן אלף - א פינטעלע פון אויבען, א פינטעלע פון אונטען, און א קו באמצע - דאס איז אן אלף. א קינד מוז וויסען, אז דער אלף פון תורה איז דער יוד פון אויבען דער יוד פון אונטען מיט דעם קו פון אמונה וואס באהעפט זיי. נאך א נוסחא איז דא: ״א יוד למעלה דאס די נשמה, א יוד למטה דאס איז דער גוף און א קו של יראת שמים באמצע.״	34
9 ADAR 1: When someone walks in the street and thinks words of Mishnayos or Tanya, or sits in his store with a Chumash or Tehillim - that is more special now than it was in the past when the streets were bright with the light of Torah. We must not go in the street with an empty heart. We must have some Torah memorized, to take with us into the street.	**ט אדר א.** אז מען געהט אין גאס און מען טראכט משניות תניא, און מ׳זיצט אין קראם (סטאר) מיט א חומש, א תהלים, איז איצט איז דאס טייערער, ווי אין דער צייט, ווען אין גאס (סטריט) איז געווען ליכטיג באור תורה. מ׳טאר ניט געהן אין גאס אליבא רקניא, מען דארף האבען תורה, מיט וואס צו געהן אין גאס.	35

11 ADAR 1: Some people can't think the deep Kavanos in Davening that it says in Kabbala (either because they don't know them, or because they cannot remember the specific kavanos during Davening). It is enough that they keep one general kavana in mind: That his Tefila be heard by Hashem, with all the kavanos that it says in Kabbala.	**יא אדר א.** ידוע ומקובל בענין הכוונות שבתפלה, אשר אלו שאין דעתם יפה לכוון, מפני העדר הידיעה או מפני שאין בכחם לזכור כוונה הפרטיות בעת התפלה, מספיק שיכוונו כוונה כללית: להיות תפלתו נשמעת לפניו יתברך עם כל הכוונות המבוארות בספרי קבלה.	36
13 ADAR 1: The Rebbe Rashab said: I am certain that when a Chassid is in the Beis Hamidrash teaching or saying a maamar of Chassidus to others, the previous Rabbeim are filled with joy; and their joy is enough to give that Chassid, and his children and children's children, many Brachos, Bi'Gashmius and Bi'Ruchnius.	**יג אדר א.** אאמו״ר אמר: בא מיר איז ברור, אז א חסידישער איד זיצט אין בית מדרש, און לערענט אדער חזר'ט אחסידות ברבים, איז א שמחה בא די זיידעס, און זייער שמחה איז מספיק פאר איהם, קינדער און קינד'ס קינדער רוב טוב בגשמיות וברוחניות.	37
14 ADAR 1: My grandfather told my father: "My father (the Tzemach Tzedek) chose the Maamarim printed in Likutei Torah from among 2,000 Maamarim!	**יד אדר א.** אאזמו״ר סיפר לאאמו״ר: די מאמרים וואס זיינען געדרוגט אין לקוטי תורה, האט דער טאטע (הצמח צדק) אויסגעקליבען פון צוויי טויזענט מאמרים.	38
15 ADAR 1: It is said that when Moshiach will come: "A stone in the wall will cry out and a beam from the tree will respond." As of now, such things can't talk; when they are stepped on, they remain silent. But when Moshiach comes they will speak and demand: "If a man was walking on me without thinking or speaking words of Torah, why did he trample upon me?" The earth that has been stepped upon has been waiting for thousands of years, ever since the Six Days of Creation. All kinds of living things have been stepping on it all this time, but it is waiting for a Yidden (or two Yidden) to walk on it while discussing Torah. But if they do not say words of Torah, the earth will protest: "You too are just like an animal!"	**טו אדר א.** אויף לעתיד לבוא שטעהט: אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה. איצטער שווייגט דער דומם, מ'טרעט אויף איהם און ער שווייגט. אבער עס וועט קומען א צייט אין דעם גילוי פון לעתיד, וואס דער דומם וועט אנהויבעןריידען, דערציילען, און ער וועט מאנען, אויב מען האט גייענדיג ניט געטראכט אדער גערעדט דברי תורה, פארוואס האט מען אויף אים געטראטען. די ערד וואס מען טרעט אויף איהר,ווארט טויזענטער יאהרען, פון ששת ימי בראשית, און עס טרעטען אויף איהר דערווייל כמה ברואים בעלי חיים כו', ביז עס וועט דארט טרעטען א איד, צוויי אידען, און וועלען ריידען א דבר תורה.	39

17 ADAR 1: Many years before the Alter Rebbe's imprisonment in Petersburg in 5559 (1798), he once came out of his room to where the Chassidim were gathered and said: "In Gan Eden they feel the how precious this lowly world is. Even the highest Maalachim would give up everything for one “אמן יהא שמי' רבא” said by a Yid with full concentration and totally involved with the words he is saying." This was all he said. The effect was that he lit a flame in the hearts of all who heard, that for a full year their אמן יהא שמי' רבא was fiery.	**יז אדר א.** א סך יאהרען נאך פאר פעטערבורג (המאסר שם בשנת תקנ״ט), איז דער אלטער רבי אמאל ארויס צום עולם און האט געזאגט: אין גן עדן דערהערט מען די טייערקייט פון עולם הזה. לא מיבעי מלאכי השרת, אפילו נאצלים הראשונים וואלטען אלץ אוועקגעגעבען פאר א אמן יהא שמי׳ רבא פון א אידען, אז ער זאגט בכל כחו כפירושו בכל כוונתו, היינו ער איז אינגאנצען אין דעם. דאס איז געווען דער גאנצער מאמר, און ער האט געפועלט אזא התלהבות והתלהטות בא די הערער, אז א גאנץ יאהר האט מען געזאגט איש״ר מיט א ברען.	40
19 ADAR 1: Even ordinary Chassidim knew Tanach very well. They had a certain order how they did it: After davening Shacharis they studied Mishnayos; and then while folding Tallis and Tefillin they would learn a certain set portion of Tanach, so that they finished the entire Tanach every three months.	**יט אדר א.** החסידים, אפילו הבינונים, היו בקיאים בתנ״ך. ומנהג מסודר היה אצלם, אשר אחר לימוד שיעור משניות שאחרי תפלת שחרית, בשעת קפילת הטו״ת היו אומרים שיעור תנ״ך, באופן אשר במשך שלשה חדשים היו גומרים את התנ״ך.	41
23 ADAR 1: Rabbis and Torah scholars are called the "eyes of the community" and "heads of the thousands of Yidden," and when the head is healthy, the body is then also healthy.	**כג אדר א.** הרבנים ובעלי תורה נקראים עיני העדה וראשי אלפי ישראל, וכשהראש הוא בריא אזי גם הגוף בריא.	42
27 ADAR 1: The Rebbe Rashab said: Truth is the middle path. Too much to the right, means, to be too strict with yourself and finding problems that aren’t true. Too much to the left, means, to be too easy on yourself, covering up your problems and not demanding anything of yourself because you love yourself too much. Both of these ways are false.	**כז אדר א.** אאמו״ר אמר: אמת איז דרך המיצוע, א נטיי לימין אויף מחמיר זיין אויף זיך און געפינען אין זיך חסרונות, אדער עניני עבירות, וואס ניט ווי דער אמת איז, אדער א נטיה לשמאל, מקיל זיין זיך, מכסה זיין אייגענע חסרונות, אדער מקיל זיין אין עניני עבודה מצד אהבת עצמו, זיינעןביידע פאלשע דרכים.	43

30 ADAR 1: My father said: A Chassid creates an environment. If he does not, he had better check his own bags (where is he holding in Avodas Hashem) carefully, to see whether they are in order. The very fact that he isn't creating an environment should make him as broken as a splinter. He must demand of himself: What am I doing in this world?	**ל אדר א.** אאמו״ר אמר : א חסיד מאכט א סביבה. אויב ניט, דארף ער גוט א טאפ טאן בא זיך אין פעקל, וואס טוט זיך מיט איהם אליין. און דאס אליין וואס ער מאכט ניט קיין סביבה - דארף איהם צוברעכען ווי א קינעלע (קיסם). און ער דארף פרעגען בא זיך אליין : וואס טו איך אויף דער וועלט.	44
2 ADAR 2: A B'racha must have something to hold onto, just as rain only helps when the field has been plowed and early and later heavy rains help the plants of a field or a vine. A field that has not been plowed will not get benefit from any rain.	**ב אדר ב.** הברכה צריכה לאיזה דבר שתאחז בו, וכמו המטר על שדה חרושה וזרועה, או היורה ומלקוש על תבואת השדה והכרם. אבל בשדה בור לא חרושה ולא זרועה, אין המטר יורה ומלקוש מביאים תועלת.	?45
5 ADAR 2: Learning Gemara, learning Chassidus and actually performing Avodas Hashem (like in Davening) are all equally important. You need each of them equally to serve Hashem: a person who cannot learn or doesn't have Middos Tovos cannot be a Chassid. So there must be the study of Chassidus, and the main purpose of all learning is, after all, to actually serve Hashem.	**ה אדר ב.** לימוד הנגלה לימוד החסידות ועבודה בפועל, כולם כאחד מוכרחים המה. ולא זו בלבד דאינו שייך לומר שהאחד ידחה או יודחה מפני חברו, אלא אדרבא הם מסייעים זה לזה, וכמאמר ולא עם הארץ חסיד - שצריך להיות לימוד הנגלה. איזהו חסיד המתחסד עם קונו - שצריך להיות לימוד החסידות, ותכלית הלימוד הלא הוא העבודה בפועל.	46
7 ADAR 2: When you walk in the street, you must think words of Torah. Whether to actually say the words depends on the place, it is not allowed to say words of Torah in certain places. But when someone goes in the street and isn't busy with Torah at all, then the stone he steps on cries out: "Bulach! ('a pile of dirt', in Russian) How dare you trample me! Are you any higher than I am?"	**ז אדר ב.** אז מען געהט אין גאס דארף מען טראכטען דברי תורה צי אין מחשבה צי אין דבור, דאס ווענדט זיך, צי מען מעג ע״פ דין ריידען דארטען דברי תורה. אבער אז ער געהט און איז ניט פארנומען אין דברי תורה, זאגט אים דער שטיין אויף וועמען ער טרעט : בולאך (גולם) וואס טרעסטו אויף מיר? מיט וואס ביסטו העכער פון מיר?	47

10 ADAR 2: Before heading out on a journey from your place of residence, arrange a Chassidishe Farbrengen and receive a Bracha from your good friends. As the famous saying goes: Chassidim never say farewell, for they never depart from each other. Wherever they are, they are one family.	**י אדר ב.** טרם הנסיעה ממקום מדורו יסדר א חסידישען פארברייינגען, ויקבל ברכת הפרידה מחביריו הטובים, וכמאמר הידוע: חסידים זעגענען זיך ניט, ווייל מען פאהרט זיך קיינמאל ניט פאנאנדער, וואו מ׳איז - איז מען איין משפחה.	48
12 ADAR 2: The Torah portion dealing with Korbanos begins: "A man who offers of you a Korban to Hashem." It would make more sense to say, "A man of you who offers, etc." The Alter Rebbe answers: "A man who offers" - in order that a man become closer to Hashem, "of you a Korban to Hashem" - he must bring the Korban from himself. He must bring a Korban from his personal "animal," that is, the desire for doing bad things that is called the “animal soul”.	**יב אדר ב.** דער אנהויב פון פרשות הקרבנות איז: אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳. עס האט דאך געדארפט שטיין אדם מכם כי יקריב גו׳, זאגט דער אלטער רבי: אדם כי יקריב, בכדי א מענש זאל ווערען נעהנטער צו השי״ת איז מכם קרבן לה׳, פון אייך אליין דארף זיין דער קרבן, מקריב זיין זיין אייגענע בהמה, דעם יצר הרע וואס ווערט אנגערופען נפש הבהמית.	49
16 ADAR 2: Avodas Hashem for a businessman means to have Emuna and perfect trust in the One Who feeds every living thing, that He will give him a good Parnassa. He must be truly happy and cheerful, as though all his Parnassa were already in hand.	**טז אדר ב.** מעבודת בעל עוסק: לעורר בעצמו האמונה ובטחון גמור בהזן ומפרנס לכל בשר, כי הוא יתי׳ יתן לו פרנסתו בריוח, וצריך להיות בשמחה וטוב לבב באמת כאלו פרנסתו כבר מזומנת לפניו.	50
18 ADAR 2: My grandfather wrote in one of his Maamarim: It is necessary to learn some Chumash every day with Rashi, since his explanations are the best ones from the Chachomim. ...and at the very least everyone must learn a Masechte of Gemara each year.	**יח אדר ב.** אאזמו״ר כותב באחד ממאמריו: צריכים ללמוד בכל יום תושב״ב עם פירש״י שזהו תרומות מדרשי רז״ל ... ולכל הפחות צריך כל אחד ואחד ללמוד מסכת גמרא בשנה.	51

25 ADAR 2: The Chassid, R. Mordechai Horodoker, said: The first saying we heard from the Alter Rebbe when we arrived in Lyozna was: What is forbidden is forbidden, and what is permitted is not necessary. For three or four years we worked very hard on this until we made this a part of our lives. Only then did we enter into Yechidus, to ask for a path in Avodas Hashem.	**כה אדר ב.** החסיד ר׳ מרדכי הארדאקער סיפר: פתגם הראשון ששמענו מרבינו הזקן כשבאנו לליאזנא הי׳: וואס מען טאר ניט טאר מען ניט, און וואס מ׳מעג דארף מען ניט. - כשלש ארבע שנים עבדנו בזה עד שהבאנו אופן זה בעניני חיינו, ורק אז נכנסנו ליחידות לשאול דרך בעבודה.	52
2 NISSAN: The Rebbe Rashab was Nistalek on this day and he is buried in Rostov. The first Maamar he said after his father (the Rebbe Maharash) was Nistalek, on the second day of Chol Hamoed Sukos 5643 (1882), was כתר יתנו לך. The last public Maamar in his lifetime was said at the Purim Seuda in 5680 (1920), "ראשית גוים עמלק".	**ב ניסן.** הילולא של כ״ק אאמו״ר. נסתלק אור ליום א׳ ב׳ ניסן שנת תר״ף בראסטאב. ושם מ״כ. מאמר הראשון אשר אמרו ברבים, אחרי הסתלקות אביו: ביום השני דחה״ס תרמ״ג, ומתחיל כתר יתנו לך כו׳. מאמר - ברבים - האחרון בהיותו בעלמא דין: בסעודת פורים תר״ף, ומתחיל ראשית גוים עמלק גו׳ קץ שם לחשך.	53
3 NISSAN: The Rebbe Rashab would have a regular schedule in learning. This is some of what he learned: A Parsha of Chumash with Rashi; saying Tanach by heart - a Perek each of Torah, Nevi'im and Kesuvim; a Perek of Mishnayos. He would also learn two Daf of Gemara in depth every week and three Daf not in depth every day; and he would learn Shulchan Aruch often. Over the year he would finish the entire Midrash Raba, making up for the longer Parshas in shorter weeks.	**ג ניסן.** משיעורי אאמו״ר: בכל יום פרשת חומש עם פירש״י. אמירת תנ״ך בעל פה: קאפ׳ אחד מתורה וכן מכתובים. פרק אחד משניות. שיעור גמרא לעיוני ב׳ דפים לשבוע, שיעור למיגרס ג׳ דפים ליום. שיעור בירושלמי. גם שיעור - לא בכ״י - בפוסקים. במשך השנה הי׳ מסיים כל המד״ר: לווה בסדרות הארוכות ופורע בקצרות.	54

4 NISSAN: The Avodas Hashem of a businessman has two parts: Avodas Hashem with himself: Learning in his store while at work, for example, he should learn a Mishna or two, or a Perek of Tanya. He should also know some Torah by heart - for example, Chumash, Mishna, Tehillim, Tanya, so that he will be able to Chazer these while in the marketplace, the street or wherever. Avoda with another Yid: When speaking about business, he should repeat a Dvar Torah and find ways to encourage the other person to learn more Torah.	**ד ניסן.** עבודת בעלי עסקים מתחלקת לשני סעיפים עיקרים: א)העבודה עם עצמו. בעת עסקו ממש בשעה הפנוי', בישבו בחנות וכדומה, ילמוד משנה משניות פרק תניא, ויהי לו איזה דברי תורה, כמו חומש משניות תניא, שיהי' בקי בהם בעל פה, למען שיוכל לחזור עליהם בהלכו ברחוב, בשוק וכדומה. ב)העבודה עם זולתו. בעת הדבור בעניני עסק יסבב הדבור לספר איזה ספור תוכני, ולמצוא עילה וסיבה לעורר ע״ד למוד וכיוצא בזה.	55
7 NISSAN: The Alter Rebbe's last name was Baruchovitch. The Mitteler Rebbe's last name was Schneuri. The Tzemach Tzedek's last name was Schneersohn.	**ז ניסן.** כינוי משפחה של רבינו הזקן: ברוכאוויטש. כינוי משפחה של בנו אדמו״ר האמצעי: שניאורי. כינוי משפחה של הצ״צ: שניאורסאהן.	56
9 NISSAN: Yiddeshe riches is not houses and gold. The everlasting Jewish wealth is: Being Yidden who keep Torah and Mitzvos, and bringing into the world children and grandchildren who keep Torah and Mitzvos.	**ט ניסן.** ניט הייזער און געלד איז דער אידישער רייכטום. דער אידישער אייביקער רייכטום איז, אז מען איז אידען וואס היטען אפ תורה און מצות און מ'ברייינגט אויף דער וועלט קינדער און אייניקלאך וואס היטען אפ תורה און מצות.	57
11 NISSAN: On your birthday, you should spend time alone. You should think deeply about all that happened you, then correct those things that need correction and Teshuva	**יא ניסן.** ביום ההולדת, על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תקון ותשובה ישוב ויתקנם.	58

12 NISSAN: Since Yetzias Mitzrayim, Yidden have been called both “Tzivos Hashem” (the army of Hashem) and Servants of Hashem. The difference is: A servant serves his master in many ways; he can work at the delicate job of threading pearls, he may do other kinds of expert work or he may do simple jobs. He might work very hard, but it doesn’t mean he has Mesiras Nefesh, that he is ready to give up his own life. Soldiers are servants that work very hard and have Mesiras Nefesh, in all wars. The soldiers stand at their posts with the highest determination, they are not scared by the enemy; they don’t work because they understand, only because that’s what their commander said to do. The Yidden in Mitzrayim suffered a lot but they did not change their names, their language, or their special clothing. With determination they stood at their posts, for they knew that Hashem had promised to take them out of Galus. Whoever behaves as they did in such a time, is a soldier in the Army of Hashem, and Hashem will help him in what he needs from this world but in a way that is higher than this world.	**יב ניסן.** מזמן יציאת מצרים נקראו בני ישראל צבאות ה׳. ההפרש בין עבדים - שנקראו כן בנ״י - וצבאות הוא: עבד עושה עבודת רבו - ובזה כמה דרגות נוקב מרגליות, עושה שאר מלאכות, עושה מלאכות פשוטות - ויש בזה יגיעה ועמל רב, אבל אין זה ענין של מסירת נפש. צבא הם במלחמת תנופה, ועומדים על משמרתם בתכלית התוקף מבלי התפעל מהמנגד ושונא, ועבודתם זו אינה ענין של השגה, כי הם מתנהגים ע״פ הוראת מצביאם. והנה נש״י במצרים היו בתכלית השפלות בעינוים קשים ומרים, ועם זה לא שינו שמם ולשונם ולבושיהם, ועמדו על משמרתם בתכלית החוזק, כי ידעו שהקדוש ברוך הוא הבטיח לגאול אותם, והמתנהג בזה במצב זה הוא מצבא ה׳, דה׳ עוזרו בדרך מלמעלה מן הטבע.	59
25 NISSAN: You must serve Hashem with your special talents and qualities. There may be someone who can drill pearls or polish gems but instead works at baking bread. Though baking bread is something we all need, this person is considered to have committed an "Aveira" since he isn’t using out his talents.	**כה ניסן.** העבודה היא בכל אדם לפי מהותו ומעלתו. מי שיש בידו לנקוב מרגליות או ללטוש אבנים טובות ועוסק בעבודת מלאכת אפית לחם, - ומובן דוגמת כ״ז בעבודה - הגם שהיא עבודה ומלאכה הנצרכת במאד, בכל זה לחטא יחשב לאיש ההוא.	60
28 NISSAN: Chassidim asked the Alter Rebbe: "Which is a higher level of Avodas Hashem, to love Hashem or to love Yidden?" He answered: "Both the love of Hashem and the love of Yidden are equally engraved in every Yid’s Neshama. But the Passuk clearly says 'I have loved you, says Hashem'. Therefore, the love of Yidden is greater because than you love who Hashem loves."	**כח ניסן.** החסידים שאלו את אדמו״ר הזקן: איזה עבודה נעלית יותר, אהבת ה׳ או אהבת ישראל. ויען: אהבת ה׳ ואהבת ישראל שתיהן כאחת חקוקות בנשמתו רוחו ונפשו של כל אחד מישראל. ומקרא מלא דיבר הכתוב אהבתי אתכם ה׳, הרי דגדולה אהבת ישראל, דאוהב מה שהאהוב אוהב.	61

30 NISSAN: The Sarbrengen of S'uda Shlishis, of Shabbat M'varchim, and of Yomim Tovim (such as Rosh Chodesh and Chassideshe Yomim Tovim). The Farbrengen of Melava Malka should be held in the private homes of Chassidim.	**ל ניסן.** ההתועדות דסעודה שלישית, שבת מברכים, ויומי דפגרא - בראשי חדשים ומועדי אנ"ש - צריכים להתקיים בביהכ"נ. ההתוועדות דמלוה מלכה - אצל אנ"ש שי' בבתיהם הפרטים.	**62**
1 IYAR: At a Farbrengen during the days of Sefira (at some time in the years 5651-5653, 1891-1893) someone said to my father: "The Alter Rebbe's Chassidim were always keeping count." My father liked this saying and he added: "This is very important in Avodas Hashem. The hours must be 'counted hours,' then the days will be 'counted days.' When a day passes one should know what he has accomplished and what remains yet to be done... In general, one should always see to it that tomorrow should be much better than today."	**א אייר.** מען האט געזאגט אמאל פאר'ן טאטען - אין א פארברייינגען ספירה-צייט אין די יאהרען תרנ"א-נ"ג: דעם אלטען רבי'ס חסידים פלעגען אלעמאל ציילען. דער ווארט איז דעם טאטען זייער געפעלען געווארען. ואמר: אזוי איז דער ענין העבודה. די שעות דארפען זיין געציילטע, דאן זיינען די טעג געציילטע. אז עס גייט אוועק א טאג, דארף מען וויסען וואס מ'האט אויפגעטאן און וואס מ'דארף ווייטער טאן ... בכלל דארף מען זעהן אז דער מארגען זאל זיין א סך שענער ווי דער היינט.	**63**
5 IYAR: The Alter Rebbe received the following teaching from the Tzadik Reb Mordechai, who had heard it from the Baal Shem Tov: A Neshama may come down to this world and live seventy or eighty years, just to do a Yid a physical favor, and certainly a spiritual one.	**ה אייר.** רבינו הזקן קבל מר' מרדכי הצדיק ששמע מהבעש"ט: עס קומט אראפ א נשמה אויף דער וועלט און לעבט אפ זיבעציג אכציג יאהר, צוליב טאן א אידען א טובה בגשמיות ובפרט אין רוחניות.	**64**
8 IYAR: A Shliach is one with he who sent him. This is like a Malach called Hashem's name when going on his Shlichus. If this is so with a Malach, it is certainly true with the Neshama; in fact the Neshama is on a higher level than a Malach. Now Chassidim are Shluchim of the Rebbe, the Alter Rebbe. So if the Chassid carries out his mission, he is connected with his Rebbe with his entire being - there walks a Chassid, there eats a Chassid, there sleeps a Chassid.	**ח אייר.** א שליח איז דאך איין זאך מיט דעם משלח, - ע"ד המבואר בענין שהמלאך נקרא בשם ה' ממש כשהוא שליח מלמעלה, ומכל שכן נשמות, ומבואר שבנשמות הוא עוד במעלה יתרה- . והנה חסידים זיינען שלוחים פון רבי'ן, פון אלטען רבי'ן, איז אז מ'טוט, איז מען מקושר, איז דאמאלט איז ער אין אלץ מקושר: עס געהט א חסיד, עסט א חסיד, שלאפט א חסיד.	**65**

9 IYAR: The Baal Shem Tov said: Every single thing one sees or hears is a lesson for his conduct in the service of Hashem. This is the idea of Avodas Hashem, to see in all things a way in which to serve Hashem.	**ט אייר.** מורנו הבעש״ט אמר: כל דבר ודבר אשר האדם רואה או שומע, הוא הוראת הנהגה בעבודת השם. וזהו ענין העבודה, להבין ולהשכיל מכל דרך בעבודת השם.	**66**
15 IYAR: In the days of the Alter Rebbe the Chassidim had a familiar saying: "The piece of bread that I have is yours just as it is mine." And they would say the word "yours" first, "...yours just as it is mine."	**טו אייר.** בימי רבינו הזקן הי' שגור בפי החסידים הפתגם: דער שטיקעל ברויט וואס איך האב, איז ער דיינער וויי מיינער. והיו מקדימים מלת "דיינער" - דיינער ווי מיינער.	**67**